

Arist. H. A. Peculiaris est mari, hyeme in alto
1. 4. c. 11. degit, aestate circa littora capit. Diversus est ab isto ille, qui in lacu-
1. 6. c. 13. Suerinum alluente, non pocul Ocea-
1. 2. de gener. no Germanico visitur.
An. c. 4.

Plin. H. N. Carnivorus est. Cancellis et aliis

pisciculis infidiatur, nec locutis et cicadis parcit. Gregalem esse Atheneus Aristotelis autoritate meminit. Sexu non distinguuntur. In omnibus enim reperiri ova Aristoteles author est. Pariunt ineunte aestate. Cum sesquipalmum excesserint in dentices seu Synodentas abire, fal-

so Jovius credidit. Ad formam dun-
taxat coloremque accedunt, minus-
que solito rufi, canescunt veluti.

Quantum ad usum copiosum ali-
mentum praebent Xenocrati: nunc
inter mediae substantiae pisces nume-
rantur, si sint recentes, frixi et frigidi
inter saporis jucundi cibos. Aceto et
aromatibus in Gallia conspergere mos
est. Plinius in cibo sumptum Vene-
rem concitare et alvum fistere, quod
a Xenocrate mutuatus est, scribit, in
vino putrefactus, vinitaedium adfert,
cui illud propinatum fuerit.

Plin. H. N.
1. 32. c. 10.

ARTICVLVS V.

De Acarnane et Orpho.

TAB. XVIII. *Piscis*, quem Hicesius apud Atheneum Acarnanem vocat, Di-
7. 8. philo ἀχαρενος, Athenaeo alicubi ἀχαρ-
Athen. l. 7. et 8. Dipnos, ex Gallia, Ethymologo ἀχαρενος,
Arist. H. A. Plinio *Acarne*, dicitur. Scribitur
1. 8. c. 9. quoque ἀχάρηνος, ἀχάρηνος, et ἀχάρηνης,
Plin. H. N. sine dubio mendose. Mugilibus in-
1. 32. c. 11. festum esse, si is est, quem Aristoteles innuit, et aestate extenuari, veteres prodidere.

Rondeletius pro eo piseem exhibit, album, squammis argenteis, ore mediocri, tenuibus dentibus, rostro aquilino Pagri modo, spatio quod inter oculos est compresso, oculis pro corporis proportione magnis aureisque, pinnis candidis.

Erythrino adeo similis est, ut pro eo vendatur. Capitur aestate et hyeme; illa extenuatur, et laborat.

Carne est candidissima, media substantia, facile concoquitur et distribuitur, et bonum succum gignit.

ORPHVS Polluci ὄφος, vel quod magis Atticum est ὄφιος, Gazae Cer-
nua, quis apud veteres piseis fuerit, difficile est conjicere, pauca enim, quae ad cognitionem ejus faciunt, reperias. Benedictus Tincis similem credidit. Alii *Capitonem* ab oculorum aspectu et rubro colore dixerunt, quidam quia majorem Capitone opinantur, sui generis piseem esse tradunt. Gellius ab eo, qui hodie in Graecia ita vocatur, non distinguit. Rondeletius majorem hunc veterum Orpho, qui a *Mullo* devoratur, (vinti enim libras pendet) nec litto-

ralem postquam dixisset, piseem Pa-
gro similem, colore ex purpureo ru-
bente, oculis magnis, dentibus fer-
ratis, podice adeo parvo, ut rimula
vix animadverti possit, seminis mea-
tibus carentem, pro eodem ponit;
eidemque omnia, quae veteres de suo
dixere, competere scribit. Belloni-
nius denique alterum compressum
magis quam teretem, squammis aspe-
ris, et corpori firmiter inhaerentibus
tectum; *Capite* rubeo; *pinnis* tergo-
ris, laterum *ventris*, et *caudae* variis
coloribus insignibus; labris scabrosis,
maculam in radice caudae gerentem,
quem Cretenes *Cheluda*, *Acheluda*,
et *Petropso* nominant, pro eodem
obtrudit.

Ut ut sit, de veterum Orpho Arist. H. A.
scimus, Aristoteli et Athenaeo lit-
toralem, Aeliano marinum, Ovi-
dio pelagium esse. Numenius thala-
mis et cavernis delectari; Oppianus
in petris cavernosis, quae plenaes
sunt Chamis et patellis; degere scri-
pit. Carnivorus idem. In Myri-
nensi Lyciae sinu ad Apollinis tem-
plum, ad sparfas vitulinas caruncu-
las adnatant, easdemque comedunt;
brevi tempore adolescit, hyeme la-
tet; in biennium vitam non prorogat,
et tarde moritur, ideo ὄψιμος γένεσις
Oppiano.

In ciborum fuit deliciis. Nam et Dorion *Opsophagus* inter caete-
ros veluti ex piseibus, Deos ponit; et Lynceus Samius Attico Glau-
cisco, Ellopem et Orphum Rhodios
oppo-